

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧОГО БІЗНЕСУ РІВНЕНЩИНИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ РЕГІОНУ

I. В. Гаврилюк, студент
О. В. Потьомкіна, к.е.н., доцент
Луцький національний технічний університет

На сучасному етапі популяризація туристичного сектору економіки є одним з основних чинників стабілізації соціально-економічних відносин як у регіонах, так і в країні загалом [1]. Зокрема, сільський зелений туризм як форма відпочинку, стає все популярнішим не тільки за кордоном, але і в Україні. У більшості регіонах з'являються власники садиб, які готові приймати відпочиваючих, а жителі міст все частіше віддають перевагу саме такому виду туризму, враховуючи принади сільського життя і порівняну дешевизну послуг. Тому все більшої актуальності набувають питання, пов'язані зайнятістю сільського населення та відродженням українського села, що і обґрунтовує вибір дослідження.

Найефективнішим шляхом зайнятості сільського населення є розвиток сфери послуг та народних промислів, що найбільш проявляється у розвитку так званого «зеленого туризму», популяризація і поширення якого зменшить не лише соціально-економічну проблему села, а й навантаження на держбюджет [2]. Дослідження стосувалися Рівненщини, для якої характерним є поєднанням умов і ресурсів для лікування, оздоровлення, відпочинку і пізнавальної діяльності, що є основою розвитку сільського зеленого туризму.

Сприятливі кліматичні умови, значні масиви лісів, річки, озера, лікувальні торф'яні грязі, мінеральні води – це те, що визначає найголовніші рекреаційні ресурси краю. Територією області протікає 171 річка, довжиною 4459 км. Найбільшими озерами в області є озеро Нобель (площею 4,7 кв. км) та Біле озеро (площею 4,5 кв. км), площа лісового фонду області складає 853 тис. га [3]. Рівненська область має 309 територій та об'єктів природно-заповідного фонду. Велику цінність для розвитку зеленого туризму Рівненщини становлять наявні на її території культурно-історичні об'єкти [4].

Сьогодні на Рівненщині зареєстровано понад 90 агросадиб майже в усіх районах області. Наданням послуг сільської гостинності можуть займатися всі бажаючі громадяни, які мають у своєму володінні житлові площі, придатні для короткочасного розміщення і харчування гостей і туристів [5]. Розвиток сільського зеленого туризму сприятиме припливу капіталу до села та покращенню матеріального становища селян, створенню нових робочих місць у туристичному бізнесі та туристичній інфраструктурі саме в тих регіонах, де найбільший відсоток безробітних, що сповільнить процес міграції молоді до міст у пошуках роботи та кращої долі.

Отже, туристична галузь набуває дедалі більшого значення для розвитку економіки та соціальної сфери в Україні, та, коли мова йде про зелений сільський туризм, – є важливим чинником підвищення якості життя, утворення додаткових робочих місць в селі, наповнення бюджетів усіх рівнів. Для досягнення поставлених цілей доцільно:

- удосконалити систему координації туристичної діяльності у регіоні, сформувати необхідну інфраструктуру, підвищити рівень забезпечення необхідними спеціалістів та фахівцями у сфері аналізу туристичних ринків, реалізації державних та обласних програм та проектів;
- забезпечити створення конкурентоздатного туристичного продукту та розвинутої інфраструктури (шляхом розроблення туристичних маршрутів, їх маркування, сприяння у створенні нових об'єктів туристичної інфраструктури, моніторингу туристичного потенціалу регіону)
- розробити та здійснити широкомасштабної маркетингової кампанію (виготовлення та розповсюдження рекламно-інформаційної продукції, представлення туристичного потенціалу району під час спеціалізованих виставкових заходів, підтримка заходів та акцій, спрямованих на популяризацію внутрішнього туристичного продукту, започаткування іміджевих масових туристичних подій);
- розвивати транскордонну співпрацю (налагодження співпраці з країнами-сусідами, пошук та реалізація спільних програм та проектів, участь у

трансгоскордонних заходах та подіях).

Продовження розпочатої практики підтримки розвитку сільського зеленого туризму на Рівненщині зміцнить позиції зазначеної діяльності, як ефективного виду самозайнятості населення, сприятиме розвитку сільських громад та територій, збереженню звичаїв та традицій українського села, зниженню рівня безробіття та соціально-кризових явищ у сільській місцевості та країні в цілому.

Список використаної літератури:

1. Гаврилова Я.К. Розвиток сільського туризму на Рівненщині: досягнення та перспективи / Я.К.Гаврилова // Еко- и агротуризм: перспективи розвитку на локальних територіях: тези доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції. – Барановичи : РІО БарГУ, 2010. – С. 61-63.
2. Мошковська Г.К. Агротуризм — пріоритетний напрям розвитку туристичного бізнесу Рівненщини [Електронний ресурс] / Мошковська Г.К. – Режим доступу: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vlp.com.ua/node/8831>.
3. Державне управління охорони навколишнього природного середовища в Рівненській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ecorivne.gov.ua>.
4. Програма розвитку туризму в Рівненському районі на 2011-2015 рр. / Рішення Рівненської районної ради Рівненської області №244 від 18 серпня 2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rivnerayrada.rv.ua/index.php/documents/6sklikannya/93-2011-08-18-20-13-11/469> – 2011-2015.
5. Програма розвитку сільського зеленого туризму [Електронний ресурс] / Рівненська обласна організація Всеукраїнської громадської організації «Українська Асоціація Маркетингу». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: Режим доступу: <http://greentour.awardspace.com>.